

Gepensioneerd schilder Jan Hartvelt (78) uit Doorn:

“Ik kan het werk nog dagelijks missen”

“De eerste dag dat je wakker wordt als gepensioneerd voelt heel vreemd. Ineens hoef je nergens meer te zijn en wordt er niets van je verwacht. Als je ergens veertig jaar hebt gewerkt is dat op z'n zachtst gezegd ‘even wennen’. Ik was graag nog wat langer doorgegaan. Ook op mijn zeventigste voelde ik me nog heel fit. Helaas is het zo dat je na je pensionering wel weer aan het werk kunt gaan, maar in het schildersvak is dan alleen fulltime een optie. En daar had ik geen zin in. In de jaren voor mijn pensioen werkte ik tachtig procent en dat beviel me prima. Zo’n regeling zou er eigenlijk ook voor gepensioneerden moeten zijn.”

Moe en voldaan

“Na mijn opleiding en de eerste jaren als schilder heb ik me gespecialiseerd in wandbekleding: behang, lambriseren, enzovoort. Dat hield in dat ik vaak alleen werkte. 's Morgens de auto inladen en op pad. Na een dag hard werken thuiskomen met een leeg hoofd en een voldaan gevoel. En de volgende dag weer fris beginnen aan een nieuwe klus. Héérlijk. Ik zou zo weer opnieuw kunnen kiezen voor het schildersvak. Al heeft de reclamewereld me ook altijd getrokken. En dan vooral winkelreclame. Zorgen dat de aanbiedingen er netjes uitzien, alles mooi etaleren. Ja, dat lijkt me wel wat.”

Brood kwijt

“Voordat ik kon beginnen op de schildersvakschool, heb ik een jaar de richting tuinderij gedaan op dezelfde school. Valkenheide was ook een opvoedingsinstituut en ik zat daar tussen de jongens die het niet breed hadden. Ondanks dat ik er iedere dag mijn brood kwijt was, vond ik het er fantastisch. Op Valkenheide is ook mijn liefde voor tuinieren ontstaan. Nog steeds kan ik ‘teren’ op de dingen die ik daar heb gezien en geleerd. Onze tuin nu is een oase van bloemen, planten en rust. Daar genieten mijn vrouw en ik samen dagelijks van.”

Kleinkinderen

“Nu ik bijna tachtig ben, merk ik dat het lichamelijke wat achteruit gaat. Ook mijn vrouw heeft de nodige zorg nodig. Ons leven is dus wel wat rustiger geworden dan tien jaar geleden. Toen hielp ik nog vaker mensen die hulp nodig hadden in en om het huis. Nu zijn dat vooral de kinderen. Ook de kleinkinderen komen één voor één op een leeftijd dat ze op zichzelf gaan wonen. Dus misschien kan ik daar tóch nog iets in betekenen.”

Jan Hartvelt (78) uit Doorn

- is getrouwd met Riet (79)
- werkte van 1956 tot en met 1996 bij Kraan Schilders in Doorn

